

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 87/07

6 Δεκεμβρίου 2007

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-300/06

Ursula Voß κατά Land Berlin

**Η ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΩΡΕΣ ΥΠΕΡΩΡΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΩΡΙΑΙΑΣ ΑΜΟΙΒΗΣ
ΜΙΚΡΟΤΕΡΗΣ ΑΠΟ ΑΥΤΗ ΠΟΥ ΚΑΤΑΒΑΛΛΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ «ΚΑΝΟΝΙΚΕΣ» ΩΡΕΣ
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΥΝΙΣΤΑ ΔΥΣΜΕΝΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΛΟΓΩ ΦΥΛΟΥ**

Μια εθνική ρύθμιση που έχει ως συνέπεια οι εργαζόμενοι κατά μερική απασχόληση να αμείβονται λιγότερο απ' ό,τι οι εργαζόμενοι κατά πλήρη απασχόληση για ισάριθμες ώρες εργασίας παραβιάζει την αρχή της ισότητας των αμοιβών αν θίγει σημαντικά υψηλότερο ποσοστό γυναικών εργαζομένων απ' ό,τι ανδρών εργαζομένων και αν δεν δικαιολογείται αντικειμενικά

Στη Γερμανία, σε ορισμένες κατηγορίες δημοσίων υπαλλήλων μπορεί να καταβάλλεται αμοιβή για τις ώρες υπερωριακής εργασίας αντί αντισταθμιστικής αδείας αναπαύσεως. Η αμοιβή των ωρών υπερωριακής εργασίας που προβλέπεται στη MVerGV¹ είναι ωστόσο κατώτερη από αυτήν των ωρών εργασίας που παρέχεται στο πλαίσιο του κανονικού ωραρίου εργασίας.

Η U. Voß είναι δημόσιος υπάλληλος και εργάζεται ως εκπαιδευτικός για το ομόσπονδο κράτος του Βερολίνου. Ενώ ασκούσε τη δραστηριότητα αυτή κατά μερική απασχόληση, παρέσχε, μεταξύ Ιανουαρίου και Μαΐου 2000, επιπλέον μαθήματα. Η αμοιβή που έλαβε για την περίοδο αυτή ήταν κατώτερη από αυτή που ένας εκπαιδευτικός εργαζόμενος κατά πλήρη απασχόληση ελάμβανε για τον ίδιο αριθμό ωρών εργασίας. Η U. Voß ζήτησε ματαίως να της καταβληθεί αμοιβή ισοδύναμη με αυτή που ελάμβαναν οι εκπαιδευτικοί πλήρους απασχολήσεως.

Το Bundesverwaltungsgericht, για να μπορέσει να επιλύσει τη διαφορά μεταξύ της U. Voß και του ομοσπόνδου κράτους του Βερολίνου, ερωτά το Δικαστήριο αν η αρχή της ισότητας των αμοιβών απαγορεύει ρύθμιση η οποία οδηγεί σε καταβολή χαμηλότερης αμοιβής στους δημοσίους υπαλλήλους που εργάζονται κατά μερική απασχόληση σε σχέση με αυτούς που εργάζονται κατά πλήρη απασχόληση.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η αρχή της ισότητας των αμοιβών αποκλείει όχι μόνον τις άμεσες δυσμενείς διακρίσεις, αλλά και κάθε διαφορά στις αποδοχές κατ'

¹ Verordnung über die Gewährung von Mehrarbeitsvergütung für Beamte της 13ης Μαρτίου 1992 (BGBl. 1992 I, σ. 528), όπως αναθεωρήθηκε στις 3 Δεκεμβρίου 1998 (BGBl. 1998 I, σ. 3494).

εφαρμογήν κριτηρίων μη στηριζόμενων στο φύλο, όταν η διαφορετική μεταχείριση θίγει πολύ περισσότερο τις εργαζόμενες γυναίκες απ' ό,τι τους εργαζόμενους άνδρες και δεν μπορεί να εξηγηθεί από παράγοντες αντικειμενικά δικαιολογημένους και ξένους προς κάθε δυσμενή διάκριση λόγω φύλου.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η χαμηλότερη αμοιβή των ωρών υπερωριακής εργασίας συνεπάγεται διαφορετική μεταχείριση εις βάρος των εκπαιδευτικών που εργάζονται κατά μερική απασχόληση, καθόσον σε αυτούς καταβάλλεται μικρότερη ωριαία αμοιβή για τις διδακτικές ώρες που κάλυψαν πέραν του ατομικού τους ωραρίου και μέχρι συμπλήρωσεως του κανονικού χρόνου εργασίας πλήρους απασχολήσεως.

Η διαφορετική αυτή μεταχείριση θα μπορούσε να θίξει σημαντικά μεγαλύτερο αριθμό γυναικών απ' ό,τι ανδρών. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να λάβει υπόψη το σύνολο των εργαζομένων που υπόκεινται στην επίμαχη εθνική ρύθμιση για να ελέγξει αν αληθεύει η διαπίστωση αυτή.

Δεδομένου ότι η απόφαση περί παραπομπής δεν αναφέρεται σε παράγοντες που δικαιολογούνται αντικειμενικά και είναι ξένοι προς κάθε δυσμενή διάκριση λόγω φύλου, το Δικαστήριο καλεί το αιτούν δικαστήριο να εξετάσει την πτυχή αυτή.

Το Δικαστήριο καταλήγει λέγοντας ότι η καταβολή κατώτερης αμοιβής για τις ώρες εργασίας που παρέχει ένας δημόσιος υπάλληλος εργαζόμενος κατά μερική απασχόληση πέραν του ατομικού του ωραρίου και μέχρι συμπλήρωσεως του ωραρίου ενός δημοσίου υπαλλήλου εργαζομένου κατά πλήρη απασχόληση συνιστά παραβίαση της αρχής της ισότητας των αμοιβών μεταξύ ανδρών εργαζομένων και γυναικών εργαζομένων, εφόσον η διαφορετική αυτή μεταχείριση θίγει σημαντικά μεγαλύτερο αριθμό γυναικών απ' ό,τι ανδρών και δεν δικαιολογείται από παράγοντες αντικειμενικούς και ξένους προς κάθε δυσμενή διάκριση λόγω φύλου.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: βουλγαρική, ισπανική, τσεχική, γερμανική, ελληνική, αγγλική, γαλλική, ουγγρική, ιταλική, ολλανδική, πολωνική, πορτογαλική, σλοβακική

*Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου <http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=EL&Submit=rechercher&numaff=C-300/06>
Μπορείτε, κατά κανόνα, να το συμβουλευθείτε από τις 12 το μεσημέρι, ώρα Κεντρικής Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της δημοσίευσής της αποφάσεως.*

*Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna-Αγγελίδα
Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674*